

Homilie 6de Paaszondag A

Als gij Mij liefhebt, zult ge mijn geboden onderhouden.

Wie mijn geboden onderhoudt, die hij heeft ontvangen, hij is het die Mij liefheeft.

Broeders en zusters,

Die twee zinnen omkaderen het evangelie van deze zondag. Jezus is bezig woorden van afscheid uit te spreken naar zijn leerlingen toe. Woorden die nogmaals uitzeggen wat voor Hem zo wezenlijk is, wat Hij wil meegeven ter bemoediging, tot richtsnoer en steun voor de tijd dat Hij niet meer tussen hen zal zijn of toch niet meer op diezelfde tastbare wijze. En het is niet verwonderlijk dat het woord liefhebben valt: *Als gij Mij liefhebt*. Het gaat erom Jezus lief te hebben. Wat misschien wel meer verwonderlijk lijkt, is dat Jezus dit verbindt met “mijn geboden onderhouden”. Liefde voor hem heeft te maken met doen wat Hij ons heeft voorgedaan. Al in het begin van de afscheidsredes juist na de voetwassing zegt Jezus: *Ik heb u een voorbeeld gegeven, opdat gij zoudt doen zoals Ik u gedaan heb*. Wat heeft Hij ons als voorbeeld gegeven: ‘een bewijs van zijn liefde tot het uiterste toe’. Doen wat Hij heeft gedaan is voor ons ‘liefhebben’. We hoorden het deze week tot tweemaal toe: *Dit is mijn gebod dat gij elkaar liefhebt zoals Ik u heb liefgehad*. Het doet me denken aan wat Paulus schrijft aan de christenen van Rome: *Uw enige schuld blijve de onderlinge liefde. Wie zijn naaste bemint, heeft de wet vervuld. Want de geboden: gij zult niet echtbreken, niet doden, niet stelen, niet begeren en alle andere kan men samenvatten in dit ene woord: ‘Bemin uw naaste als uzelf’. De liefde berokkent de naaste geen enkel kwaad. Liefde vervult de gehele wet*.

Liefhebben en geboden onderhouden. Daadwerkelijk liefde, werkzame liefde. Liefde die zich uit, die naar de ander uitgaat, die doet wat ze zegt. Liefhebben is een werkwoord. Mogelijks klinkt dit heel evident, maar is dat wel zo?

Want liefde, liefhebben verbinden we zo vlug met een gevoel, met iets in ons, iets van ons. Terwijl liefde - waarachtige liefde – beweegt, zich als het ware altijd bevindt op de brug tussen mensen, op wat ons verbindt met anderen. Het doet me terugdenken aan al eerder aangehaalde woorden van Connie Palmen: *Je kunt geen verhouding hebben met jezelf – noch liefde, respect, betekenis hebben voor jezelf. Sommige – de meest menselijke – zaken spelen zich alleen maar tussen mensen af, niet in mensen afzonderlijk. Liefde, respect, betekenis hebben alleen maar plaats in een tussenruimte, in dat onzichtbare iets wat door een verbintenis geschapen wordt. Ergens anders bestaan ze niet. Het meest menselijke kun je alleen maar weggeven en ontvangen*.

Het meest menselijke – wat ons zozeer tot mens maakt. Het wordt ons gegeven om weg te geven. Het meest menselijke: liefhebben. *Als gij Mij liefhebt*. En dat vermogen is er, omdat wij het ontvangen hebben. Omdat Hij ons het eerst heeft liefgehad. Op die eerste liefde steunt onze liefde. Johannes schrijft in zijn eerste brief: *En wij, wij hebben de liefde erkend die God voor ons heeft, en wij geloven in haar*. (1 Joh 4,16).

De vraag is: kunnen wij die liefde doorgeven, weggeven? Zijn wij tot liefde in staat? Ik vermoed: uit onszelf – néén. Wel als wij het aan ons, in ons laten gebeuren. Ik moet daarbij aan een woord van de heilige Theresia van Lisieux denken: *Ik ben niet in staat tot liefhebben. Ik moet daartoe steeds Zijn liefde lenen*. Als Zijn liefde onze liefde wordt, als Hij de bron blijft waaruit onze liefde opwelt, ja dan. Niet uit onszelf,

niet op eigen kracht. Daarom zegt Jezus ook: *De Vader zal op mijn gebed u een andere helper geven om voor altijd bij u te blijven: de Geest van de waarheid... want Hij blijft bij u en zal in u zijn.* Liefhebben, ja – Gods Geest in ons. En ik denk dat Petrus hetzelfde bedoelt wanneer we in de tweede lezing horen: *Heiligt in uw hart Christus als de Heer.* Jezus spreekt woorden van afscheid die tevens zo zeer woorden van belofte zijn. De Paastijd nadert Hemelvaart en Pinksteren. Hij zal ons verlaten, maar niet verweesd achterlaten. Hij keert terug. Allereerst in de gave van de heilige Geest. Die Geest maakt dat wij liefde bekwaam worden, dat wij in staat zijn zijn geboden te onderhouden – uiteindelijk het gebod van de onderlinge liefde, dat de gehele wet vervult.

Onderlinge liefde: van God uit naar de mens, van de Vader naar de Zoon, van de Zoon naar de Vader, van de mens naar God. Jezus zegt het zo wonderlijk: *Op die dag zult gij weten, dat Ik in de Vader ben en gij in Mij en Ik in u... En wie Mij liefheeft, zal door mijn Vader bemind worden; ook Ik zal hem beminnen en Ik zal mij aan hem openbaren.* Broeders en zusters, moge die liefde ons deel zijn – nu al in deze tijd en op de weg die we samen gaan naar het eeuwige leven. Amen.